

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2022. gada 14. jūlijā*

Valsts pienākumu neizpilde – Regula (ES) Nr. 1151/2012 – Lauksaimniecības un pārtikas produktu kvalitātes shēmas – 13. pants – Aizsargāta cilmes vietas nosaukuma (ACVN) “Feta” izmantošana, lai apzīmētu sieru, kas ražots Dānijā un paredzēts eksportam uz trešām valstīm – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības princips

Lietā C-159/20

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2020. gada 8. aprīlī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Konstantinidis*, *I. Naglis* un *U. Nielsen*, pārstāvji,

prasītāja,

kuru atbalsta

Grieķijas Republika, ko pārstāv *E.-E. Krompa*, *E. Leftheriotou*, *E. Tsaousi* un *A.-E. Vasilopoulou*, pārstāves,

Kipras Republika, ko pārstāv *V. Christoforou* un *E. Zachariadou*, pārstāves,

personas, kuras iestājušās lietā,

pret

Dānijas Karalisti, ko pārstāv *M. P. Brøchner Jespersen* un *J. Nymann-Lindegren*, kā arī *V. Pasternak Jørgensen*, *M. Søndahl Wolff* un *L. Teilgård*, pārstāvji,

atbildētāja,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *J. Regans* [*E. Regan*], tiesneši *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*] (referents), *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], *D. Gracijs* [*D. Gratsias*] un *Z. Čehi* [*Z. Csehi*],

ģenerālvokāte: *T. Čapeta* [*T. Čapeta*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – dāņu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2022. gada 17. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, nenovēršot un neapturot to, ka Dānijas piensaimnieki izmanto nosaukumu "Feta", lai apzīmētu sieru, kas neatbilst Komisijas Regulā (EK) Nr. 1829/2002 (2002. gada 14. oktobris), ar ko groza pielikumu Regulai (EK) Nr. 1107/96 attiecībā uz nosaukumu *Feta* (OV 2002, L 277, 10. lpp.), publicētajai specifikācijai, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.) 13. pantu.
- 2 Turklāt Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, pieļaudama to, ka Dānijas piensaimnieki ražo un tirgo fetas imitācijas, Dānijas Karaliste ir pārkāpusi LES 4. panta 3. punktu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 1151/2012 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1829/2002

- 3 Ar Regulu Nr. 1829/2002 nosaukums "Feta" tika ierakstīts aizsargāto cilmes vietu nosaukumu (ACVN) un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (AĢIN) kā ACVN.

Regula Nr. 1151/2012

- 4 Regulas Nr. 1151/2012 2., 3., 5., 18., 20. un 27. apsvērumā ir noteikts:

- "(2) Savienības iedzīvotāji un patērētāji arvien vairāk pieprasa kvalitāti, kā arī tradicionālus produktus. Tie rūpējas arī par lauksaimnieciskās ražošanas dažādības saglabāšanu Savienībā. Tas rada pieprasījumu pēc lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem ar nosakāmām specifiskām īpašībām, jo īpaši tām, kas saistītas ar to ģeogrāfisko izcelsmi.
- (3) Ražotāji var turpināt ražot virkni dažādu kvalitatīvu produktu tikai tad, ja tie par savām pūlēm saņem taisnīgu atlīdzību. Lai to panāktu, tiem jāspēj nodot pircējiem un patērētājiem informāciju par to produktu īpašībām godīgas konkurences apstākļos. Tam ir arī nepieciešams, lai ražotāji varētu pareizi identificēt to produktus tirgū.

[..]

(5) Stratēģijas "Eiropa 2020" politikas prioritātes, kas noteiktas Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", ietver mērķus panākt konkurētspējīgu ekonomiku, kuras pamatā ir zināšanas un inovācijas, un veicināt ekonomiku ar augstu nodarbinātības līmeni, nodrošinot sociālo un teritoriālo kohēziju. Tāpēc lauksaimniecības produktu kvalitātes politikai būtu jānodrošina ražotājiem pareizie instrumenti, ar kuriem labāk identificēt un reklamēt tos produktus, kuriem piemīt specifiskas īpašības, vienlaikus aizsargājot minētos ražotājus no negodīgas prakses.

[..]

(18) Cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības īpašie mērķi ir lauksaimniekiem un ražotājiem nodrošināt taisnīgu atlīdzību par konkrētā produkta vai tā ražošanas veida kvalitāti un īpašībām un sniegt skaidru informāciju par produktiem, kuriem ir specifiskas īpašības, kas ir saistītas ar ģeogrāfisko izcelsmi, tādējādi ļaujot patērētājiem pārdomātāk izvēlēties pirkumus.

(20) Savienības sistēma, kas aizsargā cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, nodrošinot to iekļaušanu reģistrā, veicina minēto instrumentu attīstību, jo no tās izrietošā vienotāka pieeja nodrošina godīgu konkurenci to ražotāju vidū, kuru ražotajiem produktiem ir šādas norādes, un paaugstina produktu uzticamību no patērētāju viedokļa. Savienības līmenī būtu jāparedz cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu attīstība un jāveicina to aizsardzības mehānismu izveide trešās valstīs saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sistēmu vai daudzpusējiem un divpusējiem nolīgumiem, tādējādi sekmējot to, ka produktu un to ražošanas veida kvalitāti atzīst par elementu, kas sniedz pievienoto vērtību.

[..]

(27) Savienība risina sarunas ar tirdzniecības partneriem par starptautiskiem nolīgumiem, tostarp par tādiem, kuri attiecas uz cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību. Lai veicinātu to, ka sabiedrībai tiek sniegta informācija par tādējādi aizsargātiem nosaukumiem, un jo īpaši lai nodrošinātu minēto nosaukumu aizsardzību un lietošanas kontroli, nosaukumus var ierakstīt [ACVN] un [AĢIN] reģistrā. Ja vien šādos starptautiskajos nolīgumos nosaukumi nav īpaši minēti kā cilmes vietas nosaukumi, tie būtu jāieraksta reģistrā kā [AĢIN]."

5 Šīs regulas I sadaļā "Vispārīgi noteikumi" ir ietverts 1. pants "Mērķi", kas ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Šīs regulas mērķis ir palīdzēt lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražotājiem paziņot pircējiem un patērētājiem informāciju par produkta īpašībām un minēto produktu un pārtikas produktu lauksaimniecības [ražošanas] pazīmēm, tādējādi nodrošinot:

- a) godīgu konkurenci lauksaimniekiem un ražotājiem, kas ražo lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus ar īpašībām un pazīmēm, kas paaugstina to pievienoto vērtību;
- b) uzticamu informāciju, kas patērētājiem ir pieejama par šādiem produktiem;
- c) intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu; un
- d) iekšējā tirgus integritāti.

Šajā regulā izklāstīto pasākumu mērķis ir atbalstīt lauksaimnieciskos un pārstrādes pasākumus, kā arī lauksaimniecības sistēmas, kas saistītas ar augstas kvalitātes produktiem, tādējādi sekmējot lauku attīstības politikas mērķu sasniegšanu.

2. Ar šo regulu izveido kvalitātes shēmas, kas kalpo par pamatu tādu nosaukumu un apzīmējumu identificēšanai un vajadzības gadījumā aizsardzībai, kuri jo īpaši norāda vai apraksta lauksaimniecības produktus, kam piemīt:

- a) pievienoto vērtību paaugstinošas īpašības; vai
- b) pievienoto vērtību paaugstinošas pazīmes, pateicoties to ražošanā izmantotajām lauksaimniecības [ražošanas] vai pārstrādes metodēm vai arī to ražošanas vai tirdzniecības vietai.”

6 Minētās regulas II sadaļā “[ACVN] un [AĢIN]” ir ietverts tās 4. pants “Mērķis”, kurā ir noteikts:

“Tiek izveidota [ACVN] un [AĢIN] paredzēta shēma, lai palīdzētu ar ģeogrāfisku apgabalu saistītu produktu ražotājiem:

- a) nodrošinot taisnīgu atlīdzību par to produktu kvalitāti;
- b) nodrošinot nosaukumu kā intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību Savienības teritorijā;
- c) sniedzot patērētājiem skaidru informāciju par produkta pievienoto vērtību paaugstinošajām pazīmēm.”

7 Regulas Nr. 1151/2012 12. panta “Nosaukumi, simboli un norādes” 1. punktā ir paredzēts:

“[ACVN] un [AĢIN] var izmantot jebkurš uzņēmējs, kas tirgo attiecīgajai specifikācijai atbilstošu produktu.”

8 Šīs regulas 13. pantā “Aizsardzība” ir paredzēts:

“1. Reģistrētos nosaukumus aizsargā pret:

- a) jebkādu reģistrēta nosaukuma tiešu vai netiešu komerciālu izmantošanu produktiem, uz kuriem reģistrācija neattiecas, ja minētie produkti ir salīdzināmi ar tiem produktiem, kuri reģistrēti ar šo nosaukumu, vai ja, lietojot nosaukumu, tiek izmantota aizsargātā nosaukuma reputācija, tostarp, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļa;
- b) jebkādu neatļautu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tiem, pat ja ir norādīta produktu vai pakalpojumu patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots vai ir kopā ar tādu izteicienu kā “veids”, “tips”, “metode”, “kā ražots”, “imitācija” vai līdzīgu izteicienu, tostarp, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļa;
- c) jebkādu citu nepatiesu vai maldinošu norādi attiecībā uz produkta izcelsmi, cilmi, būtību vai būtiskām īpašībām, kura ir uz iekšējā vai ārējā iesaiņojuma, reklāmas materiālos vai dokumentos par attiecīgo produktu, kā arī pret tādas taras izmantošanu produkta iesaiņojumam, kas rada nepatiesu iespaidu par produkta izcelsmi;

d) jebkādu citādu praksi, kas var maldināt patērētājus par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

[..]

3. Dalībvalstis veic atbilstošus administratīvus un tiesību aizsardzības pasākumus, lai novērstu vai apturētu [ACVN] un [AĢIN] nelikumīgu lietošanu, kā minēts 1. punktā, kas ir ražoti vai laisti tirgū minētajā dalībvalstī.

[..]"

- 9 Minētās regulas 36. pantā, kurā ir izdarīti grozījumi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV 2017, L 95, 1. lpp.), ir paredzēts:

“Oficiālās kontroles, ko veic saskaņā ar [Regulu 2017/625], aptver:

- a) pārbaudi par to, vai produkts atbilst attiecīgajai produkta specifikācijai; un
- b) tādu reģistrēto nosaukumu, kas apraksta tirgū laisto produktu, lietošanas pārraudzību atbilstīgi 13. pantam attiecībā uz nosaukumiem, kuri reģistrēti saskaņā ar II sadaļu, un atbilstīgi 24. pantam attiecībā uz nosaukumiem, kuri reģistrēti saskaņā ar III sadaļu.”

- 10 Saskaņā ar šīs pašas regulas, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu 2017/625, 37. panta 1. punktu:

“Attiecībā uz [ACVN], [AĢIN] un garantētām tradicionālām īpatnībām, ar ko apzīmē produktus, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā, atbilstību produkta specifikācijai pirms produkta laišanas tirgū pārbauda:

- a) kompetentās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar [Regulas 2017/625] 4. pantu; vai
- b) deleģētās institūcijas, kā definēts [Regulas 2017/625] 3. panta 5) punktā.

[..]"

Regula (ES) Nr. 608/2013

- 11 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 608/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003 (OV 2013, L 181, 15. lpp.) 2. pantā ir noteikts:

“Šajā regulā:

- 1) “intelektuālā īpašuma tiesības” nozīmē:

[..]

- d) ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

[..].

- 4) “ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” ir:

- a) [AĢIN] vai [ACVN], kā paredzēts [Regulā Nr. 1151/2012];

[..].”

Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

- 12 Grieķijas iestādes paziņoja Komisijai, ka uzņēmumi, kas atrodas Dānijā, uz trešām valstīm eksportē sieru ar nosaukumiem “Feta”, “Dānijas feta” un “Dānijas siers Feta”, lai gan šis produkts neatbilst ACVN “Feta” specifikācijai.
- 13 Neraugoties uz Grieķijas iestāžu lūgumiem, Dānijas iestādes atteicās izbeigt šo praksi, uzskatīdama, ka tā nav pretrunā Savienības tiesībām, jo saskaņā ar to viedokli Regula Nr. 1151/2012 ir piemērojama tikai Savienības teritorijā tirgojamiem produktiem un tādējādi neliedz Dānijas uzņēmumiem izmantot nosaukumu “Feta”, lai apzīmētu Dānijas sieru, kas tiek eksportēts uz trešām valstīm, kurās šis nosaukums nav aizsargāts.
- 14 2018. gada 26. janvārī Komisija nosūtīja Dānijas Karalistei brīdinājuma vēstuli, saskaņā ar kuru šī dalībvalsts, tā kā tā nav novērsusi vai apturējusi pārkāpumu, ko veido minētā prakse, pārkāpj Savienības tiesības, it īpaši Regulas Nr. 1151/2012 13. pantu, un pārkāpj LES 4. panta 3. punktu.
- 15 Tā kā Dānijas Karaliste atbildēja, ka nepiekrīt Komisijas viedoklim, tā 2019. gada 25. janvārī izdeva argumentētu atzinumu, kurā tā lūdza šo dalībvalsti izbeigt šos pārkāpumus.
- 16 Dānijas Karaliste uz šo argumentēto atzinumu atbildēja ar 2019. gada 22. marta vēstuli, kurā tā uzturēja savu nostāju.
- 17 Šajos apstākļos Komisija nolēma celt šo prasību.
- 18 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 8. un 18. septembra lēmumiem Grieķijas Republikai un Kipras Republikai tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

Par prasību

- 19 Ar savu prasību Komisija izvirza iebildumus, ka Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta, un ir pārkāpusi LES 4. panta 3. punktā paredzēto lojālas sadarbības principu.

Par pirmo iebildumu attiecībā uz to pienākumu pārkāpumu, kuri izriet no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta

Lietas dalībnieku argumenti

- 20 Lai pamatotu savu prasību, Komisija norāda, ka Regulā Nr. 1151/2012 ir paredzēta reģistrēto nosaukumu plaša aizsardzība. Lai nodrošinātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību, ievērojot godīgas konkurences apstākļus un intelektuālā īpašuma tiesības, ar tās 12. panta 1. punktu uzņēmējiem esot piešķirtas pozitīvas tiesības izmantot reģistrētu nosaukumu, ja attiecīgie produkti atbilst piemērojamai specifikācijai. Savukārt šīs regulas 13. panta 1. punktā esot paredzēta "negatīva" aizsardzība, tajā ir definēti nosacījumi, kādos reģistrēta nosaukuma izmantošana ir nelikumīga, un, precīzāk, ir nepārprotami aizliegta pārkāpjošu produktu, proti, tādu produktu, attiecībā uz kuriem tiek izmantots ACVN vai AĢIN, lai gan tie neatbilst piemērojamai specifikācijai, ražošana un tirdzniecība. Šīs tiesību normas mērķis esot aizsargāt ražotājus, kas ir pielikuši pūles, lai garantētu ar ACVN vai AĢIN aptverto produktu sagaidāmās īpašības.
- 21 Tāpēc, ja Dānijas uzņēmumi izmanto ACVN "Feta", lai apzīmētu no govs piena un ārpas Regulas Nr. 1829/2002 paredzētā ģeogrāfiskā apgabala ražotu sieru, kuru tie eksportē uz trešām valstīm, tie pārkāpj Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punktu.
- 22 Šis secinājums atbilstot Regulas Nr. 1151/2012 1. panta 1. punktā un 4. pantā definētajiem mērķiem, no kuriem izriet, ka šīs regulas mērķis ir aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības, ko piešķir reģistrēti nosaukumi, un garantēt, ka produkti, kuriem ir šāda aizsardzība, var tikt tirgoti godīgas konkurences apstākļos. Minētās regulas 3., 5. un 18. apsvērumā esot uzsvērti reģistrēto nosaukumu svarīgā loma, lai radītu godīgas konkurences apstākļus starp Savienībā esošiem uzņēmumiem, lai skaidri paziņotu kvalitatīvu produktu īpašības nolūkā nodrošināt, ka to ražotāji saņem taisnīgu cenu, kura sedz to ražošanas izmaksas, un lai izvairītos no negodīgas konkurences no to uzņēmumu puses, kuri nelikumīgi izmanto šādus nosaukumus un aizskar to reputāciju, kā arī to vērtību.
- 23 Tāpat neesot nozīmes tam, vai produkti, saistībā ar kuriem tiek nelikumīgi izmantoti ACVN, tiek tirgoti Savienībā vai eksportēti uz trešām valstīm. Proti, Dānijas uzņēmumu prakse sniedzot tiem iespēju, pārkāpjot Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punktu, saņemt nepamatotas priekšrocības, tādējādi kaitējot lauksaimnieku un uzņēmumu, kas ražo autentisku fetas sieru, īstenotajiem centieniem, un tā atbilstot visiem reģistrēta nosaukuma nelikumīgas izmantošanas kritērijiem, proti, tieša komerciāla izmantošana un ACVN reputācijas izmantošana, ACVN nelikumīga izmantošana, kā arī līdzība starp autentisko fetas sieru un strīdīgo produktu, izmantojot nepatiesu norādi par produkta izcelsmi, kura norādīta tostarp uz iepakojuma.

- 24 Savā replikas rakstā Komisija uzsver, ka šī prakse ir Savienības aizsargāto intelektuālā īpašuma tiesību, kuru īpašnieki ir Savienības lauksaimnieki, pārkāpums. Šis pārkāpums esot noticis Savienības teritorijā, kur Savienības ražotāji ražo sieru, kas tiek nelikumīgi marķēts kā feta. Tas radot konkurences izkropļojumus starp Savienības saimnieciskās darbības subjektiem un izraisot tajā negatīvas sekas.
- 25 Tādējādi, neveicot administratīvus vai tiesu pasākumus, lai novērstu vai apturētu pārkāpjošu produktu ražošanu un pārdošanu savā teritorijā, kā tas ir prasīts Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punktā, Dānijas Karaliste neesot nodrošinājusi intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību, kas – kā tas izriet no tās 4. panta un LESD 118. panta kā juridiskā pamata izvēles – ir svarīgs šīs regulas mērķis. Tas nopietni traucējot iekšējā tirgus pareizu darbību un neļaujot sasniegt šīs regulas mērķus.
- 26 Grieķijas Republika, atbalstot Komisijas nostāju un secinājumus, it īpaši norāda, ka Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punkta formulējums ir skaidrs, ciktāl ar to ir aizliegti pārkāpumi attiecībā uz produktiem, kuri ir aptverti ar ACVN, neatkarīgi no to galamērķa, un nevienā šīs regulas noteikumā nav paredzēta atšķirība starp produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm, un produktiem, kas paredzēti iekšējam tirgum.
- 27 Tā uzsver, ka Savienības likumdevējs Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punktā norādīto tiesību normu, kurai nav ekvivalenta agrākajās regulās, ir ieviesis, lai vienkāršotu un nostiprinātu ACVN un AĢIN aizsardzības režīmu, uzliekot dalībvalstīm pienākumu pēc savas ierosmes veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai novērstu vai apturētu ACVN negodīgu izmantošanu attiecībā uz produktiem, kuri tiek ražoti vai pārdoti to teritorijā. Tādējādi ar šo tiesību normu katra dalībvalsts tiekot padarīta par atbildīgu par Regulas Nr. 1151/2012 ievērošanu savā teritorijā un ar to tiekot noteikts ACVN negodīgas izmantošanas aizlieguma apjoms.
- 28 Turklāt Regulas Nr. 1151/2012 36. un 37. pantā esot noteiktas pārbaudes procedūras, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāveic, lai pārbaudītu produkta atbilstību attiecīgajai specifikācijai pirms produkta laišanas tirgū, un tas apstiprinot, ka Savienības likumdevējam nav bijis nekāda nodoma izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas produktus, kuri ir ražoti Savienībā un kurus ir paredzēts laist tirgū trešā valstī. Turklāt citāda interpretācija jebkādu kontroli padarītu neiespējamu.
- 29 Grieķijas Republika arī uzsver, ka Regulā Nr. 1151/2012 tās 1. panta 1. punktā un 4. pantā esot tieši un skaidri definēti tās mērķi, no kuriem izriet, ka šīs regulas mērķis ir palīdzēt ražotājiem saņemt taisnīgu atlīdzību par ieguldītajām pūlēm un izmaksām, kas tiem rodas, lai nodrošinātu produkta specifikācijas ievērošanu kvalitātes ziņā, un ka šis mērķis tiek sasniegts ar godīgu konkurenci starp ražotājiem, uzticamas informācijas pieejamību patērētājiem un intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu.
- 30 Kipras Republika, kas arī atbalsta Komisijas nostāju un secinājumus, it īpaši norāda, ka ar Regulu Nr. 1151/2012 ir izveidota izsmeļoša sistēma ACVN un AĢIN kā intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai. Šo tiesību aizsardzība nebeidzoties pie iekšējā tirgus robežām, kā tas izriet no šādu tiesību rakstura, šīs regulas tiesību normām, it īpaši tās 36. panta, un Regulas Nr. 608/2013. Tādējādi Dānijas Karalistei esot jāveic pārbaudes savā tirgū atbilstoši Savienības tiesībās paredzētajiem noteikumiem, nevis jāveicina pārkāpumi un tādu pārkāpjošu produktu kā "Dānijas feta" tirdzniecība.

- 31 Atbilstoši šīs dalībvalsts viedoklim tādu produktu ražošana dalībvalstī un eksports, uz kuru iepakojuma ir ACVN, kura specifikācija tajos nav ievērota, ietilpst Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā komerciālajā izmantošanā Savienības teritorijā. No šīs regulas 13. panta 3. punkta izrietot, ka dalībvalstīm ir jāaizsargā ACVN pret šī panta 1. punktā definētajām darbībām ne tikai saistībā ar strīdīgo produktu tirdzniecību to teritorijā, bet arī saistībā ar to ražošanu. Tādējādi Dānijas Karalistes apgalvojums par minētās regulas teritoriālās piemērojamības neesamību neesot pamatots.
- 32 Turklāt Dānijas iestāžu prakse esot pretrunā Regulas Nr. 1151/2012 garam un pašai ACVN kā intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai un kaitējot ACVN starptautiskās aizsardzības perspektīvām, un tas esot pretrunā arī šīs regulas mērķiem.
- 33 Dānijas Karaliste, kas lūdz noraidīt prasību, iebilst pret Komisijas pirmo iebildumu, norādot, ka Regula Nr. 1151/2012 nav piemērojama eksportam uz trešām valstīm.
- 34 Tā norāda, pirmkārt, ka Regulas Nr. 1151/2012 noteikumu formulējums neļauj noteikt, vai tajā paredzētie dalībvalstu pienākumi attiecas tikai uz produktiem, kas laisti Savienības tirgū, vai tie attiecas arī uz produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm, jo šajā regulā nav ietverta neviena tiesību norma, kurā būtu minēts šis eksports.
- 35 Šajā ziņā Dānijas Karaliste norāda, ka atšķirībā no Regulas Nr. 1151/2012 citās regulās, kas ar to ir cieši saistītas, tādās kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV 2014, L 84, 14. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV 2008, L 39, 16. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.), ir tieši noteikts, ka tajās paredzētie noteikumi ir piemērojami produktiem, kas ražoti Savienībā ar nolūku tos eksportēt, un tas norādot uz to, ka Savienības likumdevējs nav uzskatījis par lietderīgu izmantot šādu noteikumu, pieņemot Regulu Nr. 1151/2012.
- 36 Otrkārt, no Regulas Nr. 1151/2012 mērķiem izrietot, ka tās mērķis ir ieviest aizsardzības sistēmu produktiem, kas laisti apgrozībā iekšējā tirgū. Proti, no šīs regulas 1. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar tās 2. apsvērumu, skaidri izrietot, ka šis pants attiecas uz Savienības pircējiem un patērētājiem. To apstiprinot minētās regulas 1. panta 1. punkta d) apakšpunkts, no kura izriet, ka informācija par produktu īpašībām un produktu un pārtikas produktu ražošanas pazīmēm palīdz nodrošināt iekšējā tirgus integritāti. Papildus tam, ka 1. pants un šīs regulas preambulas norādes ierobežo Regulas Nr. 1151/2012 piemērošanas jomu, tie parādot arī, ka ar šo regulu piešķirtās aizsardzības objekts ir produkti, kas tiek laisti apgrozībā iekšējā tirgū. To apstiprinot arī minētās regulas 13. panta 1. punkta d) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka reģistrētie nosaukumi ir jāaizsargā pret jebkādu citu praksi, kas var maldināt patērētāju, proti, Savienības patērētāju, par produkta patieso izcelsmi.

- 37 Turklāt Regulā Nr. 1151/2012 esot skaidri nošķirti tādi ACVN un AĢIN aizsardzības pasākumi, kas var tikt piemēroti Savienības līmenī, un tādi, kas ir jāpiemēro, lai nodrošinātu līdzīgu aizsardzību trešās valstīs. Šajā ziņā no šīs regulas 20. apsvēruma izrietot, ka salīdzināmas aizsardzības trešās valstīs priekšnoteikums ir mehānismu izveide PTO vai daudzpusēju un divpusēju nolīgumu ietvaros.
- 38 Dānijas Karaliste uzskata, ka Regulas Nr. 1151/2012 mērķis nodrošināt godīgas konkurences apstākļus produktu ražotājiem, kuri izmanto ACVN vai AĢIN, neļaujot paplašināt šajā regulā paredzēto aizsardzību uz tirgiem, kas Savienībai ir ārējie tirgi. Saikne starp šo mērķi un Savienības patērētājiem skaidri izrietot no minētās regulas 3. apsvēruma, kurā ir norādīts, ka līdzeklis, kā panākt, lai ražotāji saņemtu taisnīgu atlīdzību par savām pūlēm, ir izvietot uz produktiem norādes, kas patērētājiem ļauj tos atpazīt tirgū, un "patērētāji" tiekot saprasti kā Savienības patērētāji un "tirgus" – kā iekšējais tirgus.
- 39 Treškārt, Dānijas Karaliste norāda, ka Regulā Nr. 1151/2012 neesot aplūkota attieksme, kas ir paredzēta ACVN un AĢIN attiecībā uz Savienībā ražotiem produktiem, kurus ir paredzēts eksportēt uz trešām valstīm, lai gan pirms tās pieņemšanas veikto sagatavošanas darbu laikā, no vienas puses, Reģionu komiteja esot ieteikusi īstenot precīzus pasākumus, lai izvairītos no tādu produktu tirdzniecības Savienībā vai to eksporta, kuru marķējums neatbilst Savienības lauksaimniecības produktiem piemērojamiem tiesību aktiem kvalitātes jomā, un, no otras puses, Eiropas Parlaments esot piedāvājis ietvert 13. pantā noteikumu, ar ko Komisijai tiktu piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētus aktus, lai definētu pasākumus, kas dalībvalstīm būtu jāīsteno, lai izvairītos ne tikai no produktu, kuru marķējums neatbilst regulai, tirdzniecības Savienībā, bet arī no eksporta uz trešām valstīm. Tā uzskata, ka šie apstākļi pamato interpretāciju, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1151/2012 piemērošanas joma attiecas tikai uz tiem produktiem, kas laisti apgrozībā iekšējā tirgū, jo tie norāda uz to, ka Savienības likumdevējs šajā regulā ir atteicies regulēt jautājumu par attieksmi pret produktiem, kas ir ražoti Savienībā, bet ir paredzēti eksportam uz trešām valstīm.
- 40 Tāpat interpretācija, saskaņā ar kuru dalībvalstu pienākums novērst vai apturēt ACVN un AĢIN nelikumīgu izmantošanu neattiecas uz produktiem, kas ir paredzēti eksportam uz trešām valstīm, esot pamatota ar situāciju, kāda pastāvēja pirms Regulas Nr. 1151/2012 stāšanās spēkā. Proti, kā Tiesa esot konstatējusi 2019. gada 4. decembra spriedumā *Conorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena* (C-432/18, EU:C:2019:1045, 27. punkts), lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu AĢIN un ACVN aizsardzības sistēma, kas bija paredzēta Padomes Regulā (EEK) Nr. 2081/92 (1992. gada 14. jūlijs) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.) un Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 2006, L 93, 12. lpp.), bez grozījumiem pēc būtības tika pārņemta Regulas Nr. 1151/2012 13. pantā.
- 41 Ceturtkārt un visbeidzot, tiesiskās drošības princips nepieļaujot plašu Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punkta interpretāciju, jo Savienības likumdevējs šajā regulā nav tieši paredzējis, ka dalībvalstu pienākumi saskaņā ar šo regulu attiecas arī uz tiem produktiem, kas ir ražoti Savienībā, bet ir paredzēti tirdzniecībai trešās valstīs.
- 42 Atbildes rakstā uz repliku Dānijas Karaliste attiecībā uz Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punkta formulējumu norāda, ka tā piekrīt Komisijas viedoklim, saskaņā ar kuru tajā ietvertais jēdziens "ražoti" parāda, ka jau brīdī, kad siers tiek ražots, Dānijas iestādēm ir pienākums nepieļaut ACVN

"Feta" izmantošanu. Tā apgalvo, ka šis pienākums tomēr ir piemērojams aizsargāta nosaukuma nelikumīgas izmantošanas gadījumā un tas tā esot tad, ja sieru ir paredzēts tirgot un patērēt iekšējā tirgū, bet ne tad, ja šo sieru ir paredzēts eksportēt uz trešu valsti. Šo secinājumu apstiprinot arī šīs regulas mērķis, kāds tas ir definēts tās 4. pantā, proti, nodrošināt nosaukumu kā intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību "Savienības teritorijā".

- 43 Šī dalībvalsts piebilst, ka patērētāju aizsardzība, protams, ir tikai viens mērķis no vairākiem līdzvērtīgiem mērķiem, tomēr intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība nav šīs regulas galvenais mērķis. Tas, ka tās mērķis tostarp ir nodrošināt šādu aizsardzību, pats par sevi neļaujot secināt, ka šī aizsardzība sniedzas ārpus iekšējā tirgus.

Tiesas vērtējums

- 44 Ar pirmo iebildumu Komisija būtībā iebilst, ka Dānijas Karaliste nav izpildījusi saistības, kas tai uzliktas saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 13. pantā paredzētajiem noteikumiem, jo tā nav veikusi atbilstošus pasākumus, lai novērstu vai apturētu nosaukuma "Feta" izmantošanu, ko veic Dānijas piensaimnieki, lai apzīmētu sieru, kas ražots tās teritorijā no govju piena un tādējādi neatbilst ACVN "Feta" specifikācijai, un kas tiek eksportēts uz trešām valstīm.
- 45 Vispirms ir jākonstatē, ka Dānijas Karaliste nenoliedz praksi, ko tai pārmet Komisija. Šī dalībvalsts tomēr apstrīd, ka šī prakse ir no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta izrietošo pienākumu neizpilde, jo šīs regulas piemērošanas joma neattiecas uz produktiem, kas tiek eksportēti uz trešām valstīm, un tā uzskata, ka Savienības likumdevējs nav vēlējies paplašināt ACVN izmantošanas aizliegumu attiecībā uz produktiem, kas neatbilst piemērojamai specifikācijai un kas tiek eksportēti uz trešām valstīm, ja Savienība nav noslēgusi daudzpusēju vai divpusēju nolīgumu par ACVN aizsardzību.
- 46 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskajā regulējumā, kurā tā ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2022. gada 19. maijs, *Spetsializirana prokuratura* (Tiesvedība attiecībā uz aizbēgušu apsūdzēto), C-569/20, EU:C:2022:401, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 1151/2012 13. panta formulējumu, no tās 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka ir aizliegta "jebkāda tieša vai netieša reģistrēta nosaukuma komerciālā izmantošana produktiem, uz kuriem reģistrācija neattiecas, ja minētie produkti ir salīdzināmi ar tiem produktiem, kuri reģistrēti ar šo nosaukumu, vai ja, lietojot nosaukumu, tiek izmantota [...] aizsargātā nosaukuma reputācija". No vārdu "jebkāda izmantošana" lietojuma izriet, ka no šīs aizlieguma nav izslēgta tāda nosaukuma izmantošana, kas ir reģistrēta, lai apzīmētu produktus, uz kuriem neattiecas reģistrācija, kuri ir ražoti Savienībā un kurus paredzēts eksportēt uz trešām valstīm.
- 48 Turklāt ar Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punktu dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt "atbilstošus administratīvus un tiesību aizsardzības pasākumus, lai novērstu vai apturētu [ACVN] un [AĢIN] nelikumīgu lietošanu, kā minēts 1. punktā, kas ir ražoti vai laisti tirgū minētajā dalībvalstī". Pēdējais saiklis "vai" norāda, ka šis pienākums attiecas ne tikai uz produktiem, kas tiek laisti tirgū dalībvalsts teritorijā, bet arī uz produktiem, kas tajā tiek ražoti. Tātad šie vārdi apstiprina, ka no šīs regulas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā aizlieguma nav izslēgta tāda nosaukuma izmantošana, kas ir reģistrēta, lai apzīmētu produktus, uz kuriem neattiecas reģistrācija, kuri ir ražoti Savienībā un kurus paredzēts eksportēt uz trešām valstīm.

- 49 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka Dānijas ražotāji veic ACVN "Feta" tiešu komerciālu izmantošanu Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, lai apzīmētu sieru, ko tie ražo Dānijas Karalistes teritorijā un uz ko tātad neattiecas šī ACVN reģistrācija, un ka Dānijas iestādes neveic nekādus administratīvus vai tiesu pasākumus, lai novērstu vai apturētu šo izmantošanu.
- 50 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1151/2012 13. panta kontekstu ir jānorāda, kā to apgalvo Komisija, ka šī regula ir pieņemta, pamatojoties it īpaši uz LESD 118. panta pirmo daļu, ar kuru Eiropas Parlamentam un Padomei ir piešķirtas tiesības iekšējā tirgus izveides vai tā darbības nodrošināšanas ietvaros noteikt pasākumus, ar ko ieviest Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecinājošus dokumentus, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā.
- 51 Tādējādi ar Regulu Nr. 1151/2012 un it īpaši ar tās 13. pantu ACVN un AĢIN tiek aizsargātas kā intelektuālā īpašuma tiesības, kā to apstiprina šīs regulas 4. panta b) punkts, saskaņā ar kuru ACVN un AĢIN sistēma tiek izveidota, lai palīdzētu ar kādu ģeogrāfisku apgabalu saistītu produktu ražotājiem, nodrošinot nosaukumu kā intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību Savienības teritorijā. Turklāt, kā norāda Kipras Republika, ACVN un AĢIN ietilpst intelektuālā īpašuma tiesībās arī Regulas Nr. 608/2013 nolūkiem, kā tas izriet no tās 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 4. punkta a) apakšpunkta.
- 52 ACVN vai AĢIN izmantošana tāda Savienības teritorijā ražota produkta apzīmēšanai, kas neatbilst piemērojamai specifikācijai, Savienībā apdraud intelektuālā īpašuma tiesības, ko veido šī ACVN vai AĢIN, pat ja šo produktu ir paredzēts eksportēt uz trešām valstīm.
- 53 Turklāt, runājot arī par Regulas Nr. 1151/2012 13. panta kontekstu, ir jānorāda, ka ar tās 36. un 37. pantu, kuros grozījumi ir izdarīti ar Regulu 2017/625, dalībvalstīm tostarp ir noteikts pienākums nodrošināt produkta atbilstības attiecīgajai specifikācijai pārbaudi savā teritorijā un tam ir jānotiek pirms tā laišanas tirgū. Šīs tiesību normas, ciktāl ar tām no šīs pārbaudes nav izslēgti eksportam paredzētie produkti, apstiprina, ka šīs regulas 13. panta 3. punktā paredzētais dalībvalstu pienākums veikt atbilstošus administratīvos vai tiesu pasākumus, lai novērstu vai apturētu ACVN vai AĢIN nelikumīgu izmantošanu, ir piemērojams arī šādiem produktiem.
- 54 Treškārt, attiecībā uz mērķiem, uz ko ir vērsta Regula Nr. 1151/2012, ir jānorāda, ka tie ir skaidri definēti tās 1. un 4. pantā. Saskaņā ar pirmo no šīm tiesību normām šīs regulas mērķis ir palīdzēt lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražotājiem sniegt pircējiem un patērētājiem informāciju par produkta īpašībām un minēto produktu un pārtikas produktu ražošanas pazīmēm, tādējādi nodrošinot godīgu konkurenci lauksaimniekiem un ražotājiem, kas ražo lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus ar īpašībām un pazīmēm, kas paaugstina to pievienoto vērtību, uzticamu informāciju, kas patērētājiem ir pieejama par šādiem produktiem, intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu un iekšējā tirgus integritāti. Konkrētāk, attiecībā uz ACVN un AĢIN, saskaņā ar otro no šīm tiesību normām mērķis ir palīdzēt ar ģeogrāfisku apgabalu saistītu produktu ražotājiem, nodrošinot taisnīgu atlīdzību par to produktu kvalitāti, nodrošinot nosaukumu kā intelektuālā īpašuma tiesību vienotu aizsardzību Savienības teritorijā un sniedzot patērētājiem skaidru informāciju par produkta pievienoto vērtību paaugstinājām pazīmēm.

- 55 Regulas Nr. 1151/2012 18. apsvērumā ir norādīts arī, ka ACVN un AĢIN aizsardzības īpašie mērķi ir nodrošināt taisnīgu atlīdzību lauksaimniekiem un ražotājiem par konkrētā produkta vai tā ražošanas veida kvalitāti un īpašībām un sniegt skaidru informāciju par produktiem, kuriem ir specifiskas īpašības, kas ir saistītas ar ģeogrāfisko izcelsmi, tādējādi ļaujot patērētājiem pārdomātāk izvēlēties pirkumus.
- 56 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka ACVN un AĢIN aizsardzības sistēma būtībā ir vērsta uz to, lai nodrošinātu patērētājiem, ka lauksaimniecības produkti ar reģistrētu nosaukumu to izcelsmes no konkrēta ģeogrāfiska apgabala dēļ ir apveltīti ar noteiktām īpašām iezīmēm un līdz ar to sniedz kvalitātes, kura ir balstīta uz to ģeogrāfisko izcelsmi, garantiju, ar mērķi ļaut lauksaimniekiem, kas ir pielikuši patiesas pūles, lai uzlabotu kvalitāti, par to saņemt labākus ienākumus un kavēt trešās personas ļaunprātīgi gūt labumu no reputācijas, kura izriet no šo produktu kvalitātes (spriedumi, 2020. gada 17. decembris, *Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier*, C-490/19, EU:C:2020:1043, 35. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī – pēc analogijas – 2021. gada 9. septembris, *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-783/19, EU:C:2021:713, 49. punkts).
- 57 Tā kā Dānijas Karaliste apgalvo, ka no šiem mērķiem izriet, ka ar Regulu Nr. 1151/2012 ir paredzēts ieviest ACVN un AĢIN aizsardzības sistēmu attiecībā uz produktiem, kas ir laisti apgrozībā iekšējā tirgū, jo attiecīgie patērētāji ir Savienības patērētāji, ir jānorāda, ka šī regula, protams, ir vērsta uz šiem patērētājiem, nevis trešo valstu patērētājiem. Proti, šī regula, kas ir pieņemta, pamatojoties uz LESD 118. pantu, attiecas uz iekšējā tirgus darbību un, kā to norāda šī dalībvalsts, attiecas uz iekšējā tirgus integritāti un Savienības patērētāju informēšanu.
- 58 Tāpat ir jānorāda, ka mērķis informēt patērētājus un mērķis nodrošināt ražotājiem taisnīgu atlīdzību attiecībā uz to produktu kvalitāti ir saistīti, jo patērētāju informēšana, kā tas izriet no šī sprieduma 56. punktā atgādinātās judikatūras, it īpaši ir vērsta uz to, lai ļautu lauksaimniecības uzņēmējiem, kuri ir pielikuši patiesas pūles, lai uzlabotu kvalitāti, saņemt par to labākus ienākumus.
- 59 Tomēr tas neskar to, ka mērķis nodrošināt ražotājiem taisnīgu atlīdzību, ņemot vērā to produktu īpašības, pats par sevi ir šīs regulas mērķis, kā tas izriet no Regulas Nr. 1151/2012 18. apsvēruma un 4. panta a) punkta. Tas pats attiecas uz mērķi nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, kas ir noteikts šīs regulas 1. panta c) punktā.
- 60 Ir acīmredzams, ka ACVN "Feta" izmantošana, lai apzīmētu Savienības teritorijā ražotus produktus, kuri neatbilst šī ACVN specifikācijai, apdraud šos divus mērķus, pat ja šos produktus ir paredzēts eksportēt uz trešām valstīm.
- 61 Tādējādi gan no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta formulējuma, gan no šīs tiesību normas konteksta un no mērķiem, uz ko ir vērsta šī regula, izriet, kā to apgalvo Komisija, ka šāda izmantošana ir daļa no darbībām, kas ir aizliegtas ar šīs regulas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 62 Neviens no pārējiem Dānijas Karalistes izvirzītajiem argumentiem nevar atspēkot šo interpretāciju.
- 63 Pirmkārt, attiecībā uz to, ka Regulā Nr. 1151/2012, atšķirībā no citām regulām, kas ietilpst reģistrēto nosaukumu un norāžu aizsardzības jomā, tādām kā Regula Nr. 110/2008 un Regula Nr. 251/2014, nav tieši paredzēts, ka tā ir piemērojama arī tiem produktiem, kas tiek ražoti Savienībā ar nolūku tos eksportēt uz trešām valstīm, ir jāatgādina, ka Savienības tiesību normas

par reģistrēto nosaukumu un ģeogrāfisko norāžu aizsardzību, kuras iekļaujas Savienības horizontālajā kvalitātes politikā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj tās piemērot saskaņoti (spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-393/16, EU:C:2017:991, 32. punkts). Tāda Regulas Nr. 1151/2012 interpretācija, saskaņā ar kuru šī regula izslēgtu lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus, kas ir paredzēti eksportam uz trešām valstīm, no šajā regulā paredzētās aizsardzības, lai gan ar Regulām Nr. 110/2008 un Nr. 251/2014, uz kurām atsaucas Dānijas Karaliste, šī pati aizsardzība tajās norādītajiem produktiem tiktu nodrošināta tostarp arī tad, ja tie tiktu ražoti Savienībā ar nolūku eksportēt tos uz trešām valstīm, neatbilstu šai saskaņotības prasībai, turklāt šāda atšķirība nebūtu pamatota.

- 64 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, kas ir saistīts ar Regulas Nr. 1151/2012 20. un 27. apsvērumu, ir jāuzsver, ka tos nekādi nevar saprast tādējādi, ka Savienībā ražotu un uz trešām valstīm eksportētu produktu aizsardzība būtu pakārtota tāda mehānisma esamībai, kas šim nolūkam ir paredzēts PTO ietvaros vai daudzpusējos vai divpusējos nolīgumos. Proti, pēdējo minēto mērķis ir nodrošināt šādu aizsardzību trešās valstīs, ko veiktu šīs valstis, savukārt ar Regulu Nr. 1151/2012 ir paredzēta vienota un izsmeļoša ACVN un AĢIN aizsardzības sistēma Savienībā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2009. gada 8. septembris, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, 114. punkts).
- 65 Treškārt, attiecībā uz Dānijas Karalistes norādīto informāciju par Regulas Nr. 1151/2012 izstrādes vēsturi un situāciju pirms tās pieņemšanas ir jānorāda, ka, no vienas puses, fakts, ka Reģionu komitejas ieteikums un Eiropas Parlamenta priekšlikums, kas minēti šī sprieduma 39. punktā, nav izraisījuši to, ka šajā regulā tiktu tieši norādīts, ka tā attiecas arī uz tiem produktiem, kas ražoti Savienībā ar nolūku tos eksportēt uz trešām valstīm, pats par sevi nav pietiekams, lai pierādītu, ka Savienības likumdevējs galu galā būtu atteicies iekļaut šos produktus tās piemērošanas jomā. No otras puses, ir jākonstatē, ka lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ACVN un AĢIN aizsardzības sistēmas, kura izriet no Regulas Nr. 2081/92 un pēc tam no Regulas Nr. 510/2006, salīdzinājums ar sistēmu, kura izriet no Regulas Nr. 1151/2012, neatklāj nevienu elementu, kas pamatotu apgalvojumu, saskaņā ar kuru Savienības likumdevējs, pieņemot pēdējo minēto regulu, būtu vēlējis no tās piemērošanas jomas izslēgt produktus, kas tiek eksportēti uz trešām valstīm.
- 66 Visbeidzot, ceturtkārt, attiecībā uz tiesiskās drošības principa ievērošanu ir jākonstatē, ka, protams, Regulā Nr. 1151/2012 nav tieši minēts, ka tā ir piemērojama arī tiem produktiem, kas ražoti Savienībā ar nolūku tos eksportēt uz trešām valstīm. Tomēr, it īpaši ņemot vērā Regulas Nr. 1151/2012 13., 36. un 37. panta, kuros nav paredzēta neviena atkāpe attiecībā uz šiem produktiem, vispārējo un nepārprotamo raksturu un to, ka šī sprieduma 59. punktā minētie mērķi ir skaidri norādīti šīs regulas 1. un 4. pantā, ir jākonstatē, ka tās 13. panta 3. punkts, ciktāl ar to dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt atbilstošus administratīvus un tiesu pasākumus ar mērķi novērst vai apturēt ACVN vai AĢIN izmantošanu, lai apzīmētu produktus, kas neatbilst piemērojamai specifikācijai un kas tiek ražoti to teritorijā, tostarp tad, ja šie produkti ir paredzēti eksportam uz trešām valstīm, ir skaidrs un nepārprotams.
- 67 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka, nenovēršot un neapturot šādu izmantošanu savā teritorijā, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punktu.
- 68 Tātad pirmais iebildums ir jāapmierina.

Par otro iebildumu attiecībā uz lojālas sadarbības pienākuma neizpildi

Lietas dalībnieku argumenti

- 69 Komisija apgalvo, ka, pieļaudama, ka Dānijas piensaimnieki ražo un tirgo sieru, izmantojot ACVN "Feta", Dānijas Karaliste esot pārkāpusi LES 4. panta 3. punktu, lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 1151/2012 1. panta 1. punktu un 4. pantu. Proti, pirmkārt, šī dalībvalsts esot apzināti pārkāpusi no šīs regulas 13. panta izrietošos pienākumus vai pat esot veicinājusi šī ACVN prettiesisku izmantošanu. Tādējādi tā esot apdraudējusi tās mērķu sasniegšanu, proti, nodrošināt godīgu konkurenci lauksaimniekiem un ražotājiem, kas ražo lauksaimniecības produktus un pārtikas produktus ar īpašībām un pazīmēm, kas paaugstina to pievienoto vērtību, palīdzēt ar ģeogrāfisku apgabalu saistītu produktu ražotājiem gūt taisnīgu atlīdzību par to produktu īpašībām un nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visiem aizsargājamiem nosaukumiem Savienības teritorijā.
- 70 Otrkārt, Dānijas Karaliste, nenovēršot vai neapturot ACVN "Feta" tiesību aizskārumu, kas rodas tad, ja Dānijas piensaimnieki eksportē uz trešām valstīm sieru, nelikumīgi izmantodami šo ACVN, esot vājinājusi Savienības pozīciju starptautiskajās sarunās, kuru mērķis ir nodrošināt Savienības kvalitātes sistēmu aizsardzību, jo tā esot apdraudējusi Savienības ārējās pārstāvības saskaņotību.
- 71 Atbildot uz Tiesas rakstveida jautājumu, Komisija norādīja, ka Dānijas Karaliste esot veikusi rīcību, kuras sekas pārsniedz no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punkta izrietošā materiālā pienākuma neizpildi.
- 72 Grieķijas Republika it īpaši uzsver, ka Dānijas Karalistes īstenotās prakses sekas gan valsts līmenī attiecībā uz fetas ražotājiem, gan Savienības līmenī starptautisko sarunu kontekstā esot smagas. Tā uzskata, ka rīcība, uz kuru attiecas šis Komisijas iebildums, atšķiras no rīcības, kas veido Regulas Nr. 1151/2012 13. pantā noteikto konkrēto pienākumu neizpildi. Proti, šī dalībvalsts esot sistemātiski un ilgstoši izvairījusies no saviem pienākumiem, atsaucoties uz novilcinošu un ļaunprātīgu argumentu, saskaņā ar kuru attiecīgās preces bija paredzētas eksportam uz trešām valstīm, un tā neesot veikusi nekādus pasākumus, lai novērstu savas prettiesiskās rīcības prettiesiskās sekas.
- 73 Kipras Republika arī uzskata, ka strīdīgā prakse kaitējot ACVN starptautiskās aizsardzības perspektīvām. Proti, šī prakse veicinot to, ka ACVN trešās valstīs kļūst par sugas vārdu, tādējādi mazinot Komisijas pilnvaras vest sarunas. Dānijas Karalistes izrādītā tolerance attiecībā uz šo praksi esot LES 4. panta 3. punkta pārkāpums. Šī pienākumu neizpilde esot jākonstatē gadījumā, ja Tiesa nospriestu, ka no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3. punkta izrietošie pienākumi nav skaidri attiecībā uz trešās valstīs tirgoto produktu pārbaudi.
- 74 Dānijas Karaliste noraida šo iebildumu, norādot, ka lojālas sadarbības principu nevar uzskatīt par pārkāptu nedz Regulas Nr. 1151/2012 1. panta 1. punkta un 4. panta kontekstā, nedz arī patstāvīgi, jo domstarpības par Savienības tiesību interpretāciju nevar būt šī principa pārkāpums. Turklāt šī dalībvalsts uzskata, ka rīcība, uz kuru attiecas abi iebildumi, kurus Komisija izteikusi savas prasības pamatojumam, ir viena un tā pati.

Tiesas vērtējums

- 75 Vispārējā lojālas sadarbības pienākuma, kas izriet no LES 4. panta 3. punkta, neizpildi var konstatēt tikai, ciktāl tā attiecas uz rīcību, kas atšķiras no tās, kura ir dalībvalstij pārņemtais konkrēto pienākumu pārkāpums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 17. decembris, Komisija/Slovēnija (ECB arhīvi), C-316/19, EU:C:2020:1030, 121. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 Jākonstatē, ka šajā lietā Komisijas iebildums attiecībā uz lojālas sadarbības principu, ciktāl ar to tiek iebilsts, ka Dānijas Karaliste ir pārkāpusi no Regulas Nr. 1151/2012 13. panta izrietošos pienākumus un tādējādi apdraudējusi to mērķu sasniegšanu, uz kuriem tā vērsta, attiecas uz to pašu rīcību, kas ir pirmā iebilduma priekšmets, proti, ka [Dānijas Karaliste] nav novērsusi un apturējusi to, ka Dānijas ražotāji izmanto ACVN "Feta", lai apzīmētu sieru, kas neatbilst specifikācijai.
- 77 Turklāt Komisija nav pierādījusi, ka Dānijas Karaliste ACVN "Feta" nelikumīgo izmantošanu būtu veicinājusi kā citādi, nevis tikai ar šo bezdarbību.
- 78 Tāpat, protams, lai gan Savienības ražotāju veikts produktu, kuros prettiesiski tiek izmantots ACVN, eksports uz trešām valstīm var vājināt Savienības pozīciju starptautiskajās sarunās, kuru mērķis ir nodrošināt Savienības kvalitātes sistēmu aizsardzību, nav pierādīts, kā ģenerālvokāte būtībā ir norādījusi secinājumu 95. punktā, ka Dānijas Karaliste būtu veikusi darbības vai sniegusi paziņojumus, kuriem var būt šādas sekas, – tā būtu rīcība, kas atšķirtos no tās, kura ir pirmā iebilduma priekšmets.
- 79 Tātad otrais iebildums ir jānoraida.
- 80 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmkārt, ir jākonstatē, ka, nenovēršot un neapturot to, ka Dānijas piensaimnieki izmanto ACVN "Feta", lai apzīmētu sieru, kas neatbilst šī ACVN specifikācijai, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 13. panta 3.punktu, un, otrkārt, prasība pārējā daļā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 81 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar minētā reglamenta 138. panta 3. punktu, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tomēr Tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tad, ņemot vērā lietas apstākļus, ir jāpiespriež Dānijas Karalistei segt savus, kā arī atlīdzināt četras piektdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem. Pēdējā minētā vienu piektdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem sedz pati.
- 82 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tātad Grieķijas Republika un Kipras Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Nenovēršot un neapturot to, ka Dānijas piensaimnieki izmanto aizsargāto cilmes vietas nosaukumu (ACVN) "Feta", lai apzīmētu sieru, kas neatbilst šī ACVN specifikācijai, Dānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām 13. panta 3. punktu.**
- 2) **Prasību pārējā daļā noraidīt.**
- 3) **Dānijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina četras piektdaļas no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem.**
- 4) **Eiropas Komisija sedz vienu piektdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.**
- 5) **Grieķijas Republika un Kipras Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

[Paraksti]